

20 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Διστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΥΚΑΣ ΜΑΡΚΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 826/91)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσβολή με το ίδιο δικόγραφο περισσότερων διοικητικών πράξεων — Συνάφεια — Προϋποθέσεις συνάφειας — Κρίση υπέρ της ύπαρξης συνάφειας στην κριθείσα περίπτωση.

5

Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Υποχρέωση διερεύνησης των παραπόνων των υποψηφίων για προαγωγή, λόγω της κρισιμότητας των βαθμολογιών για τις προαγωγές.

10

Ακυρωτική Απόφαση — Αποτελέσματα ακυρώσεως — Ακύρωση της τελικής πράξης συμπαράσχει σε ακυρότητα όλες τις ενδιάμεσες προπαρασκευαστικές πράξεις.

15

Διοικητική πράξη — Ανάκληση — Επανεξέταση — Ουσιώδης χρόνος — Δεν είναι ο χρόνος έναρξης της ισχύος της ανακληθείσας πράξης, αλλά ο χρόνος πριν από την έκδοσή της.

20

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' (Τεχνικού Προσωπικού), η οποία είχε αναδρομική ισχύ ως προϊόν επανεξέτασεως, συνεπεία της κηρύξεως ως αντισυνταγματικού του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικού Συμβουλίου) (Ν. 149/88) και της συνακόλουθης ανάκλησης προηγούμενης πράξης, με την οποία είχαν προαχθεί στην επίδικη θέση τα αυτά πρόσωπα.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Προσβλήθηκαν δύο διοικητικές πράξεις. Πράξεις θεωρούνται συναφείς αν η μία αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, κατά την ίδια διαδικασία. Στην παρούσα περίπτωση αν και οι ανακληθείσες πράξεις της Αρχής ξεκίνησαν με διαφορετικές διαδικασίες, η επανεξέταση άρχισε από την αρχή, με νέα απόφαση για πλήρωση των θέσεων, έγινε κοινή διαδικασία επιλογής από το Συμβούλιο Προσωπικού, όλοι οι υποψήφιοι ήταν πάντοτε οι ίδιοι, ο Γενικός Διευθυντής προέβηκε σε κοινή σύσταση, η δε Αρχή εξέτασε το θέμα όλων των υποψηφίων μαζί. Επίσης, οι προσβαλλόμενες πράξεις βασίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, φέρουν ταυτόσημη αιτιολογία και αφορούν τον ίδιο αιτητή. Υπό τις περιστάσεις, το Δικαστήριο κατέληξε ότι υπάρχει συνάφεια μεταξύ των δύο αυτών πράξεων προαγωγής. Η υπόθεση αυτή διαφοροποιείται από την υπόθεση *Χρυστάλλα Συμεωνίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας*, ως προς τα περιστατικά της. Στην υπόθεση εκείνη, κατά την επανεξέταση η διαδικασία δεν άρχισε από την αρχή, αλλά περιορίστηκε στην επανεξέταση του θέματος από την ΕΔΥ μόνο, η δε ΕΔΥ στηρίχθηκε στις συστάσεις των Συμβουλευτικών Επιτροπών. Οι συστάσεις αυτές ήταν διαφορετικές, η σύνθεση των Συμβουλευτικών Επιτροπών ήταν διαφορετική, και τόσο οι υποψήφιοι όσο και οι συστηθέντες ήταν διαφορετικοί στις δύο περιπτώσεις. 5
10
15
20
25
2. Η Αρχή έχει υποχρέωση να ερευνήσει παράπονα υποψηφίων για προαγωγές, που αφορούν τις βαθμολογίες τους, αφού αυτές λαμβάνονται υπόψη κατά τη διενέργεια των προαγωγών και η εγκυρότητά τους ή μη, μπορεί να επηρεάσει την εικόνα που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι. 30

Η Αρχή στην οποία ανήκει η αρμοδιότητα, δε φαίνεται εδώ να ερεύνησε τα παράπονα του αιτητή για έλλειψη αντικειμενικότητας κατά τη σύνταξη των εκθέσεών του. Ούτε καν έγινε αναφορά από την Αρχή στις επιστολές και τα παράπονα του αιτητή. 35

Ούτε μπορεί να λεχθεί, ότι το θέμα ερευνήθηκε από το Συμβούλιο Προσωπικού. Ακόμα κι αν γινόταν δεκτό, ότι το Συμβούλιο Προσωπικού είχε τέτοια αρμοδιότητα, πάντως καμιά αναφορά δεν έκαμε το Συμβούλιο στα παράπονα του αιτητή. Εν πάση περιπτώσει, ούτε το Συμβούλιο Προσωπικού, ούτε η Αρχή κατέληξε σ'οποιοδήποτε συμπέρασμα ή απόφαση αναφορικά με την εγκυ- 40

ρότητα των Φύλλων Ποιότητας/Προαγωγής του αιτητή και κατά πόσο αυτά έπρεπε να ληφθούν υπόψη ως είχαν ή όχι.

5 Με βάση τα πιο πάνω, η Αρχή παρέλειψε να προβεί στη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα παράπονα του αιτητή, που σχετίζονταν με την αντικειμενικότητα των αξιολογήσεών του και επομένως η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, αφού οι αξιολογήσεις των υπαλλήλων διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο κατά την κρίση τους για προαγωγή.

- 10 3. Εγέρθηκε επίσης το θέμα του κατά πόσο ορθά ξεκίνησε η διαδικασία επανεξέτασης από την αρχή, με αναζήτηση νέας συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού ή κατά πόσο η διαδικασία επανεξέτασης θα έπρεπε να περιορισθεί μόνο στην τελική πράξη επιλογής των καταλληλοτέρων υποψηφίων από την Αρχή.

15 Παρόμοιο θέμα εξετάστηκε και απορρίφθηκε σε προηγούμενες πρόσφατες αποφάσεις του Δικαστηρίου σε προσφυγές εναντίον της Αρχής. Η ακύρωση της τελικής πράξης, συμπαρασύρει σ' ακυρότητα κι' όλες τις ενδιάμεσες προπαρασκευαστικές πράξεις.

- 20 4. Ουσιώδης χρόνος για την επανεξέταση της ανακληθείσας πράξης, δεν είναι ο χρόνος έναρξης της ισχύος της, αλλά ο χρόνος πριν την έκδοσή της. Η απόφαση για πλήρωση των θέσεων, λήφθηκε στις 1/11/89 και 14/12/89 αντίστοιχα. Επομένως, ορθά θεωρήθηκαν οι ημερομηνίες αυτές ως οι ουσιώδεις χρόνοι επανεξέτασης των ανακληθεισών προαγωγών.

30 Δε γεννάται θέμα για τη λήψη υπόψη, από το Συμβούλιο Προσωπικού, κατά την επανεξέταση των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Τροποποιητικών) Γενικών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 91/89), αφού αυτοί εκδόθηκαν πριν τον ουσιώδη χρόνο που διέπει την επανεξέταση των προαγωγών (εκδόθηκε στις 21/4/89).

35 Όσον αφορά την Κ.Δ.Π. 163/90, αυτή εκδόθηκε στις 13/7/90 και είναι, επομένως, μεταγενέστερη του ουσιώδους χρόνου. Με την Κ.Δ.Π. 163/90 αντικαταστάθηκε ο Κανονισμός 10(7). Στην ουσία όμως, η τροποποίηση αποτελούσε επανάληψη του προηγούμενου Κανονισμού 10(7), με τη μόνη διαφορά ότι ο νέος Κανονισμός έδινε στην Αρχή το δικαίωμα να καλεί, κατά την κρίση της, τους υποψηφίους σε συνέντευξη, πράγμα που δεν εκμεταλλεύθηκε η Αρχή στην περίπτωση αυτή. Επομένως, το γεγονός ότι λήφθηκε υπόψη από το Συμβούλιο Προσωπικού η πιο πάνω Κ.Δ.Π., δεν επηρέασε

καθ' οποιονδήποτε τρόπο, δυσμενώς τα δικαιώματα του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Συμεωνίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 258,

Κπαι ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 1534,

Ορθοδόξου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2374,

Δημητριάδης και Άλλος ν. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582,

Γεωργίου ν. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2569,

Χατζηγιάννου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 661,

Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 17/7/91, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' (Τεχνικού Προσωπικού), τα ενδιαφερόμενα μέρη, αντί του αιτητή.

Χρ. Κινάνης, για τον Αιτητή.

Κ. Χ"Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Μαζί με την προσφυγή αυτή ακούστηκαν και οι προσφυγές 858/91 και 894/91. Κατά το στάδιο όμως των προφορικών διευκρινίσεων η μεν 858/91 απεσύρθη, όσον αφορά δεν την 894/91, επειδή ηγέρθη θέμα συναφείας δύο ή περισσότερων διοικητικών πράξεων, ο δικηγόρος του αιτητή δήλωσε ότι θα υποβάλει γραπτή αίτηση για διαχωρισμό του δικογράφου. Μετά τις εξελίξεις αυτές, η υπόθεση 826/91 παρέμεινε μόνη της για έκδοση αποφάσεως.

Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση (η Αρχή), ημερομηνίας 17/7/91, με την οποία προάχθηκαν στη θέση

Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β' (Τεχνικού Προσωπικού), τα ενδιαφερόμενα μέρη 1) Πέτρος Κασσός, 2) Στυλιανός Λάμπρου και 3) Παναγιώτης Σ. Παναγιώτου. Η προαγωγή των 3 πρώτων ενδιαφερομένων μερών έγινε με ισχύ από 1/6/88 ενώ του ενδιαφερόμενου μέρους με αριθμό 4, από 9/12/89.

Η προσφυγή των ενδιαφερομένων μερών ήταν το αποτέλεσμα επανεξέτασης αποφάσεων της Αρχής για προαγωγή των ιδίων ενδιαφερομένων μερών, οι οποίες ανακλήθηκαν από την Αρχή στις 30/5/91, κατόπιν σειράς αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με τη νομιμότητα των αποφάσεων της, λόγω της συγκρότησής της με βάση το Νόμο 149/88, ο οποίος κηρύχθηκε αντισυνταγματικός. Οι θέσεις που κενώθηκαν με την ανακλητική αυτή απόφαση της Αρχής, ήταν πέντε.

Κατά την ίδια συνεδρία της η Αρχή αποφάσισε επίσης να ζητήσει από το Συμβούλιο Προσωπικού να υποβάλει και πάλιν τη συμβουλή του για τις πέντε αυτές κενές θέσεις.

Για τις τέσσερις από τις πέντε κενές θέσεις, είχε παρασχεθεί προηγουμένως η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού με αριθμό πρακτικού 33/89, ενώ για την πέμπτη θέση η συμβουλή του παρεσχέθη με το πρακτικό αρ. 38/89.

Το Συμβούλιο Προσωπικού επιλήφθηκε εκ νέου του θέματος κατά τις συνεδρίες του ημερομηνίας 25/6/91 και 4/7/91 (Τεκμήριο 2). Από τα πρακτικά των συνεδριάσεων του αυτών, φαίνεται ότι το Συμβούλιο Προσωπικού αποφάσισε να παράσχει τη συμβουλή του, όσον αφορά τις τέσσερις από τις πέντε θέσεις, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε στις 1/11/89, όσον αφορά δε την πέμπτη θέση με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε στις 14/12/89, ημερομηνίες που αντιστοιχούσαν στα δεδομένα με βάση τα οποία εξετάστηκε αρχικά από το Συμβούλιο Προσωπικού η πλήρωση των θέσεων αντίστοιχα (σελίδες 2 και 3 του Τεκμηρίου 2 στην ένσταση).

Το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού επεσήμανε τις διαφοροποιήσεις στο πραγματικό καθεστώς μεταξύ 1/11/89 και 14/12/89, προχώρησε στην κατάρτιση καταλόγου των προσοντούχων υποψηφίων. Σημείωσε επίσης ότι ο κατάλογος των προσοντούχων υποψηφίων κατά τις πιο πάνω ημερομηνίες ήταν ο ίδιος και στις δύο περιπτώσεις. Τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν ανάμεσα στους προσοντούχους υποψηφίους. Κατά την εξέταση των στοιχείων των φακέλων των υποψηφίων, το

Συμβούλιο Προσωπικού επεσήμανε διαφορές στις βαθμολογίες, παρατηρήσεις και συστάσεις του Κρίνοντος και Γνωματεύοντος Λειτουργού, όσον αφορά τον αιτητή και απεφάσισε να καλέσει τον Κ. Τυλληρίδη, Γνωματεύοντα Λειτουργό του αιτητή, ενώπιόν του, για παροχή περισσοτέρων πληροφοριών. 5

Κατά την επόμενη συνεδρία του (ημερομηνίας 4/7/91), το Συμβούλιο Προσωπικού άκουσε τις πληροφορίες και επεξηγήσεις του κ. Τυλληρίδη αναφορικά με τις βαθμολογίες, παρατηρήσεις και συστάσεις του για τον αιτητή και προχώρησε στην αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, η οποία απέληξε στην τελική επιλογή επτά υποψηφίων, ως των επικρατέστερων για προαγωγή. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως ο αιτητής. 10

Ακολούθησε η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή (ημερομηνίας 5/7/91, Τεκμήριο 3), ο οποίος εισηγήθηκε την προαγωγή των τεσσάρων πρώτων ενδιαφερομένων μερών στις 4 κενές θέσεις, ασπασόμενος τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού. Ο Γενικός Διευθυντής διαφώνησε όμως με τη σειρά κατάταξης του υποψηφίου Ζαπίτη για προαγωγή, από το Συμβούλιο Προσωπικού και σύστησε, αντί αυτού, το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγιώτη Παναγιώτου. 15 20

Η Αρχή, κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 16/7/91, αφού έλαβε υπόψη τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού, την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων και προέβηκε σε διαπιστώσεις αναφορικά με τον κάθε υποψήφιο, επέλεξε ξεχωριστά για προαγωγή πρώτα τέσσερις υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους και τα πρώτα ενδιαφερόμενα μέρη, ορίζοντας ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής τους την 1/6/88 και μετά το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγιώτη Παναγιώτου, ορίζοντας ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής του τις 9/12/89. 25 30

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές. 35

Το πρώτο θέμα που εγείρεται είναι το θέμα της συνάφειας.

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, οι ανακληθείσες προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών ήταν το αποτέλεσμα δύο ξεχωριστών διαδικασιών, κατά τις οποίες το Συμβούλιο Προσωπικού υπέβαλε ξεχωριστές συμβουλές, αρ. 33/89 με ημερομηνίες 21, 22, 23 και 30/11/89, και αρ. 38/89 και ημερομηνίας 21/12/89 αντίστοιχα. Κατά την επανεξέταση των ανακληθεισών προαγωγών, η εξέτασή τους έγινε μαζί ως μια δια- 40

δικασία, η οποία απέληξε όμως στη λήψη δύο αποφάσεων. Με την πρώτη προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη 1-3, από 1/6/88 και με τη δεύτερη το ενδιαφερόμενο μέρος 4, από 9/12/89.

- 5 Οι δικηγόροι κλήθηκαν από το Δικαστήριο να εκφέρουν τις απόψεις τους επί του θέματος. Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι πρόκειται για μια μόνο απόφαση, αλλά ότι, έστω κι' αν υπάρχουν δύο πράξεις, αυτές είναι συναφείς. Ο δικηγόρος της Αρχής είπε ότι στην ουσία οι πράξεις είναι δύο, συμφώνησε
10 όμως ότι οι πράξεις είναι συναφείς.

- Εδώ υπάρχουν δύο διοικητικές πράξεις. Πράξεις θεωρούνται συναφείς αν η μια αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του νόμου,
15 έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, κατά την ίδια διαδικασία (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελίδα 274).

- Στην παρούσα περίπτωση αν και οι ανακληθείσες πράξεις της
20 Αρχής ξεκίνησαν με διαφορετικές διαδικασίες, η επανεξέταση άρχισε από την αρχή, με νέα απόφαση για πλήρωση των θέσεων, έγινε κοινή διαδικασία επιλογής από το Συμβούλιο Προσωπικού, όλοι οι υποψήφιοι ήταν πάντοτε οι ίδιοι, ο Γενικός Διευθυντής προέβηκε σε κοινή σύσταση, η δε Αρχή εξέτασε το θέμα όλων των υποψηφίων μαζί.
25 Επίσης, οι προσβαλλόμενες πράξεις βασίζονται στις ίδιες διατάξεις του νόμου, φέρουν ταυτόσημη αιτιολογία και αφορούν τον ίδιο αιτητή. Υπό τις περιστάσεις, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι υπάρχει συνάφεια μεταξύ των δύο αυτών πράξεων προαγωγής. Η υπόθεση αυτή διαφοροποιείται από την **Χρυστάλλα Συμεωνίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1993) 3 Α.Α.Δ. 258, ως προς τα περιστατικά της. Στην υπόθεση εκείνη, κατά την επανεξέταση η διαδικασία δεν άρχισε από την αρχή, αλλά περιορίστηκε στην επανεξέταση του θέματος από την ΕΔΥ μόνο, η δε ΕΔΥ στηρίχθηκε στις συστάσεις των Συμβουλευτικών Επιτροπών. Οι συστάσεις αυτές
30 ήταν διαφορετικές, η σύνθεση των Συμβουλευτικών Επιτροπών ήταν διαφορετική, και τόσο οι υποψήφιοι όσο και οι συστηθέντες ήταν διαφορετικοί στις δύο περιπτώσεις.
35

- Θα εξετάσω τώρα τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που πρόβαλε ο αιτητής είναι το θέμα της προκατάληψης.
40

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι τα φύλλα ποιότητας/προαγωγής του για τα έτη 1985-1989, που είχαν συνταχθεί από τους κ.κ. Λοΐζο

Κυπριανού και Γεώργιο Τυλληρίδη, ως Κρίνων και Γνωματεύων Λειτουργός αντίστοιχα, είναι το αποτέλεσμα προκατάληψης, δυσμενούς διάκρισης, προσωπικής έχθρας, κακής πίστης, και προϊόν αλλότριων σκοπών. Έγινε εκτεταμένη αναφορά από τον αιτητή στους λόγους που κατά τους ισχυρισμούς του οδήγησαν στην έχθρα και προκατάληψη των πιο πάνω λειτουργών, όσο και σε περιστατικά που κατά τη γνώμη του στοιχειοθετούν την ύπαρξη προκατάληψης κυρίως εκ μέρους του κ. Τυλληρίδη. 5

Ως αποτέλεσμα της ισχυριζόμενης κακής συμπεριφοράς του κ. Τυλληρίδη προς αυτόν, ο αιτητής απέστειλε επιστολή ημερομηνίας 26/3/87, προς το Γενικό Διευθυντή της Αρχής, καταγγέλλοντας τη συμπεριφορά του κ. Τυλληρίδη και ζητώντας αποκατάσταση του ονόματός του. Ζητούσε επίσης, με την πιο πάνω επιστολή (Παράρτημα 1 στη γραπτή αγόρευση για τον αιτητή), όπως "οι αξιολογήσεις οι οποίες έγιναν τα δύο τελευταία χρόνια για την πρόοδο τόσο εμένα όσο και των άλλων συναδέλφων αφαιρεθούν από τους προσωπικούς μας φακέλους." 10 15

Οι πειθαρχικές κατηγορίες που διατυπώθηκαν εναντίον του κ. Τυλληρίδη, δεν εκδικάστηκαν ποτέ γιατί, όπως αναφέρεται στην επιστολή της Αρχής προς το δικηγόρο του αιτητή ημερομηνίας 23/7/91, οι σχετικοί κανονισμοί εκδόθηκαν καθ' υπέρβαση του Νόμου που εξουσιοδοτούσε την έκδοσή τους και αναμένετο η θέσπιση νέων κανονισμών (Παράρτημα 3 στην αγόρευση για τον αιτητή). 20 25

Όσο για τη συμπεριφορά του κ. Κυπριανού, ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι ήταν παρόμοια κι αυτή του κ. Τυλληρίδη.

Οι ισχυρισμοί του αιτητή για προκατάληψη τέθηκαν ενώπιον της Αρχής και με επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 3/6/91, με την οποία ζητούσε να μη ληφθούν υπόψη οι βαθμολογίες του για τα έτη 1985-1988 και μετέπειτα, αλλά όπως ισχυρίζεται, ούτε εξετάστηκαν, ούτε έγινε καμιά αναφορά στο θέμα. 30

Είναι επίσης η θέση του αιτητή ότι ως αποτέλεσμα των καταγγελιών του η Μεικτή Επιτροπή της Αρχής αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη οι βαθμολογίες του κ. Τυλληρίδη για τον αιτητή, γεγονός που αγνοήθηκε από την Αρχή, κατά τη διενέργεια των επίδικων προαγωγών. 35 40

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, υποστήριξε ότι δεν υπήρξε ούτε αποδείχθηκε καθόλου προκατάληψη κατά τη σύνταξη των φύλλων ποιότητας/προαγωγής του αιτητή, ότι οι επιστολές του αιτητή

ήταν ενώπιον της Αρχής και λήφθηκαν υπόψη, όπως και οι σχετικές διευκρινίσεις που δόθηκαν, το δε θέμα αξιολόγησης της σχετικής μαρτυρίας εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Αρχής.

- 5 Και από τις δύο πλευρές προσάχθηκε μαρτυρία, τόσο υπό μορφή ενόρκων δηλώσεων, όσο και προφορική.

10 Η Αρχή έχει υποχρέωση να ερευνήσει παράπονα υποψηφίων για προαγωγές, που αφορούν τις βαθμολογίες τους, αφού αυτές λαμβάνονται υπόψη κατά τη διενέργεια των προαγωγών και η εγκυρότητά τους ή μη μπορεί να επηρεάσει την εικόνα που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι. Στην υπόθεση ***Avra Georgiou Knai v. Republic*** (1987) 3 C.L.R. 1534, λέχθηκαν τα ακόλουθα, στις σελίδες 1545-1546, με τα οποία συμφωνώ:

15 "In my view the respondent Commission had a duty to inquire into the allegations of vindictiveness and unfairness prompted by personal reasons as claimed by the interested party regarding the rating of her in the confidential reports and so long as it carried out a proper inquiry in the circumstances I see no reason why they should not bring in also the Director of Medical Services who was both the countersigning officer on these reports and the Head of the Department. It is wrong to assert that the inquiry was carried out by the Director of Medical Services. Far from it. The inquiry was carried out by the respondent Commission which thought fit to bring certain matters to his knowledge. He was asked to express his views regarding the allegations contained in the letter of the interested party (see Appendix 9). This inquiry was necessitated by the conduct of Dr. Megalemos, the reporting officer. Had the respondent Commission turned a deaf ear I can hardly see how the sub judice decision taken in such circumstances would have been found untenable."

35 Η Αρχή στην οποία ανήκει η αρμοδιότητα, δε φαίνεται να ερευνήσει τα παράπονα του αιτητή για έλλειψη αντικειμενικότητας κατά τη σύνταξη των εκθέσεών του. Ούτε καν έγινε αναφορά από την Αρχή στις επιστολές και τα παράπονα του αιτητή.

40 Ούτε μπορεί να λεχθεί ότι το θέμα ερευνήθηκε από το Συμβούλιο Προσωπικού. Ακόμα κι αν γινόταν δεκτό ότι το Συμβούλιο Προσωπικού είχε τέτοια αρμοδιότητα, από τα πρακτικά των συνεδριάσεών του φαίνεται ότι αυτό κάλεσε τον κ. Τυλληρίδη για ορισμένες διευκρινίσεις, όχι γιατί έθεσε υπόψη του τα παράπονα του αιτητή, αλλά γιατί επεσήμανε ορισμένες διαφορές τόσο στις βαθ-

μολογίες, όσο και στις παρατηρήσεις και συστάσεις του Κρίνοντα και Γνωματεύοντα Λειτουργού, αναφορικά με τις αξιολογήσεις για τον αιτητή. Καμιά αναφορά δεν έγινε στα παράπονα του αιτητή. Εν πάση περιπτώσει, ούτε το Συμβούλιο Προσωπικού, ούτε η Αρχή κατέληξε σ' οποιοδήποτε συμπέρασμα ή απόφαση αναφορικά με την εγκυρότητα των Φύλλων Ποιότητας/Προαγωγής του αιτητή και κατά πόσο αυτά έπρεπε να ληφθούν υπόψη ως είχαν ή όχι.

5

Με βάση τα πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η Αρχή παρέλειψε να προβεί στη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα παράπονα του αιτητή που σχετίζονταν με την αντικειμενικότητα των αξιολογήσεών του και επομένως η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί, αφού οι αξιολογήσεις των υπαλλήλων διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο κατά την κρίση τους για προαγωγή.

10

Εγέρθηκε επίσης το θέμα του κατά πόσο ορθά ξεκίνησε η διαδικασία επανεξέτασης από την αρχή, με αναζήτηση νέας συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού ή κατά πόσο η διαδικασία επανεξέτασης θα έπρεπε να περιορισθεί μόνο στην τελική πράξη επιλογής των καταλληλοτέρων υποψηφίων από την Αρχή.

15

20

Παρόμοιο θέμα εξετάστηκε και απορρίφθηκε σε προηγούμενες πρόσφατες αποφάσεις του Δικαστηρίου σε προσφυγές εναντίον της Αρχής. Η ακύρωση της τελικής πράξης συμπαράσχει σ' ακυρότητα κι' όλες τις ενδιάμεσες προπαρασκευαστικές πράξεις. Σχετικές είναι οι υποθέσεις: *Ορθοδόξου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2374, *Δημητριάδης και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582, *Γεωργίου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2569 και *Χ'Ιωάννου και Άλλου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 661).

25

30

Η ενέργεια της Αρχής να επανεξετάσει το θέμα αρχίζοντας τη διαδικασία από την αρχή, ήταν ορθή και νόμιμη. Ο λόγος αυτός ακυρότητας απορρίπεται.

35

Άλλος ισχυρισμός που πρόβαλε ο αιτητής είναι ότι λανθασμένα λήφθηκε ως ουσιαδής χρόνος, κατά την επανεξέταση, η 1/11/89 και 14/12/89, ημερομηνίες δηλαδή που απετέλεσαν τον ουσιαδών χρόνο πλήρωσης των θέσεων, αφού οι προαγωγές είχαν τελικά αναδρομική ισχύ (από 1/6/88 και 9/12/89 αντίστοιχα).

40

Είναι η θέση του αιτητή, ότι ο ουσιαδής χρόνος επανεξέτασης έπρεπε να ήταν η 1/6/88 και 9/12/89 αντίστοιχα. Ισχυρίστηκε επίσης,

5 ότι λανθασμένα το Συμβούλιο Προσωπικού έλαβε κατά την επανεξέταση υπόψη του Κανονισμού μεταγενέστερους του ουσιώδους χρόνου (Κ.Δ.Π. 91/89, που εκδόθηκε στις 21/4/89, και Κ.Δ.Π. 91/90, που εκδόθηκε στις 13/7/90), οι οποίοι δεν είχαν αναδρομική ισχύ.

10 Διαφωνώ με τους ισχυρισμούς όσον αφορά τον ουσιώδη χρόνο επανεξέτασης. Ουσιώδης χρόνος για την επανεξέταση της ανακληθείσας πράξης, δεν είναι ο χρόνος έναρξης της ισχύος της, αλλά ο χρόνος πριν την έκδοσή της. Η απόφαση για πλήρωση των θέσεων λήφθηκε στις 1/11/89 και 14/12/89 αντίστοιχα. Επομένως, ορθά θεωρήθηκαν οι ημερομηνίες αυτές ως οι ουσιώδεις χρόνοι επανεξέτασης των ανακληθεισών προαγωγών. Σχετικές είναι και οι υποθέσεις **Ορθοδόξου και Άλλοι ν. ΑΤΗΚ, Γεωργίου ν. ΑΤΗΚ και Χ'Ιωάννου και Άλλοι ν. ΑΤΗΚ** (πιο πάνω).

15 Δε γεννάται θέμα για τη λήψη υπόψη, από το Συμβούλιο Προσωπικού, κατά την επανεξέταση, της Κ.Δ.Π. 91/89, αφού αυτή εκδόθηκε πριν τον ουσιώδη χρόνο που διέπει την επανεξέταση των προαγωγών (εκδόθηκε στις 21/4/89).

20 Όσον αφορά την Κ.Δ.Π. 163/90, αυτή εκδόθηκε στις 13/7/90 και είναι, επομένως, μεταγενέστερη του ουσιώδους χρόνου. Με την Κ.Δ.Π. 163/90 αντικαταστάθηκε ο Κανονισμός 10(7). Στην ουσία όμως, η τροποποίηση αποτελούσε επανάληψη του προηγούμενου Κανονισμού 10(7), με τη μόνη διαφορά ότι ο νέος Κανονισμός έδινε στην Αρχή το δικαίωμα να καλεί, κατά την κρίση της, τους υποψηφίους σε συνέντευξη, πράγμα που δεν εκμεταλλεύθηκε η Αρχή στην περίπτωση αυτή. Επομένως, το γεγονός ότι λήφθηκε υπόψη από το Συμβούλιο Προσωπικού η πιο πάνω Κ.Δ.Π., δεν επηρέασε καθ' οποιονδήποτε τρόπο, δυσμενώς τα δικαιώματα του αιτητή και ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί (Βλέπε: **Λιμνάτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας και Άλλων** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057).

35 Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και οι επίδικες προαγωγές ακυρώνονται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

40 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*